

SOS mod Racisme

Lige værdighed for alle

Nyhedsbrev Nr. 94 - Februar 2006 - ISSN 0909-9026

»DET ER PÅ TIDE VI SIGER FRA«:

Forfattere gør indsigelse mod tonen i den danske indvandrerdebat.

Se side 6: Elsebeth Gerner Nielsen: Ytringsfrihed

**Tillæg til nyhedsbrevet: SOS mod Racismes
Minileksikon om indvandrere og flygtninge, 2006**

ÅRET DER GIK

AF ANNE NIELSEN

2005 var et skrækkeligt år, målt med SOS mod Racismes to mottoer:

En hånd til min ven blev til lussinger og mobning af flygtninge, etniske mindretal i almindelighed og muslimer i særdeleshed.

Og til afvisninger, udvisninger, forsvindinger, tortur og et liv under jorden for asylansøgere.

Lige værdighed for alle blev til mere ulighed, mere diskrimination og udelukkelse - en mere gennemført opdeling i os og dem. Og som trumf: en nedladende integrationskontrakt og en urimelig skærpelse af kravene til dansk statsborgerskab, bl.a. danskprøve 3.

Der er ikke noget tilbage, der kan bortforklare lovændringerne som integration: det handler om nationalisme, udelukkelse og diskrimination. Trin for trin fik Pia Kjærsgård gennemført flere dele af sin Fase 2-politik, en politik som har meget til fælles med etnisk udrensning.

Kommunevalget

Helt så godt gik det heldigvis ikke for Louise Frevert og Søren Pind, der prøvede at overgå Pia, da de stillede op til overborgmesterposten i København d. 15. november med ekstremt racistiske udtalelser og med et forslag om, at tre kriminelle handlinger - lige meget hvor store eller små - skulle medføre udvisning. Det resulterede glædeligt nok i tilbagegang for både O og V, og Louise Frevert blev irttesat af Dansk Folkepartis ledelse. Men det var efter vores mening ikke i orden, at der ikke blev rejst sigtelse mod Louise Frevert. Det viser blot, at racisme-paragraffen kun har en meget begrænset beskyttende effekt.

Politikerne og pressen

VK(O)-regeringen, der beholdt flertallet efter folketingsvalget i februar 2005, gik i selvsving og strammede til om halsen på de etniske minoriteter. Det kunne de bl.a. gøre, fordi der ingen væsentlig opposition var: Socialdemokratiet støttede i et stort omfang processen eller forholdt sig passivt, SF og Enhedslisten fik ingen medieomtale og De Radikale sad trods alt kun på ret få mandater.

Og hvad der også var væsentligt: de havde pressen med sig, specielt nyhedsredaktionerne i DR1 og TV2. Den kritiske journalistik havde ikke noget stort råderum her, men var forvist til DR2 og enkelte dokumentarprogrammer - dog helt fraværende i det om Triple A!

Nævnet for etniske minoriteter var nedlagt i 2002, lige som mange af de etniske mindretals nationale og tværgående foreninger, ligesom tilskudene til Dansk Flygtningehjælp og Mellemfolkeligt Samvirke var formindsket. SOS mod Racisme er en af de få foreninger der har overlevet, omend i beskåret tilstand.

Politikere frem for smagsdommere

De kritiske forskere fra universiteterne og andre forskningsinstitutter var jo bare smagsdommere, så hver gang

et nyt "problem" ved "de fremmede" blev nævnt, spurgte man ikke nogen, om det nu virkelig var sådan, eller om problemets omfang.

I stedet blev Pia Kjærsgård indkaldt som ekspert på området i nyhedsudsendelserne, og så begyndte konkurrencen:

Hvem kommer med det strammeste lovforslag, der kan løse "problemet",

- også hvis "problemet" kun eksisterer som en sensation i nyhederne?

Og hvem kan gøre livet mest surt for "de fremmede" og samtidig stemple dem? Mediernes og politikernes samspil kan bedst beskrives som et ping-pong-spil, hvor bolden hele tiden skal holdes i spil for at give bedre Gallup-points; hvor mange gange blev bolden mon givet op af politikere for at fiske stemmer?

Vi blev alle tabere:

asylansøgerne som blev afvist og udvist - undertiden efter mange år med usikkerhed i ventetiden, undertiden blev de hjemsendt med tvang til forfølgelse i hjemlandet, hvor de måtte gå under jorden

fastboende etniske mindretal som mistede rettigheder og muligheder, som ikke mere kunne gifte sig, med hvem de ville, som ikke mere fik chance for at blive danske statsborgere, og som ikke kunne åbne for TV-avisen uden at opleve sig stemplet og hængt ud

og det danske samfund, som mistede sin menneskelighed.

Muhammed-tegningerne

I starten reagerede muslimer med protester og demonstrationer, så med forsøg på dialog, så resolutioner vendt mod Danmark og indklagen for internationale komiteer og Menneskerettighedsdomstolen.

Men de sidste uger eksploderede det hele: ambassadører blev hjemkaldt, danske varer boykottet, danske flag og ambassader blev brændt og urolighederne har krævet dødsopfre. Danskere er uønskede, bliver truet og må rejse hjem. Skulle vi virkelig helt derud?

Uanset hvem ofrene er, mener vi i SOS mod Racisme ikke at vold løser nogen problemer.

Anders Fogh har lavet selvmål: Ved ikke at lytte, gå i dialog, vise forståelse og undskyldte, men stædigt henholde sig til, at vi danskere er vant til at gøre grin med enhver, og vi har ytringsfrihed, har han fået konflikten til at eskalere. Krænkelserne har givet de yderliggående muslimer vind i sejlene og stækket de demokratiske kræfter.

Statsministeren og Jyllandsposten kunne lære meget af araberne, prøv selv at klikke på www.sorrynorwaydenmark.dk. Mange menige danskere prøver også at opnå forsoning gennem hilsener den anden vej, SMS'er, underskriftindsamlinger og demonstrationer - vi kan kun håbe, en forsoning snart lykkes.

Hvis og når det lykkes må vi sadle om og igen satse på venskab, gensidig respekt, ligeværdighed og tolerance.

INDHOLD:

- Side 4: **H.C.Andersens land** Af Benny Andersen
- Side 5: **Status for årets arbejde** Af Anne Nielsen
- Side 6-7: **Ytringsfrihed** Af Elsebet Gerner Nielsen, MF for de Radikale
- Side 8: **Indfødsretsprøven: nye krav ved ansøgning om statsborgerskab** Af Karen Høi
- Side 9: **Dokumentation: Erklæring om aktiv deltagelse**
- Side 10: **Debataften om minoritetspiger** Af Birgitte Olesen
- Side 11: **Fase 2: Er vi på vej mod etnisk udrensning?** Af Anne Nielsen
- Side 12: **Det er på tide, vi siger fra** Af Anne Nielsen
- Mit hjertes indvandrer** Af Benny Andersen
- Side 13: **UNITED – konference på Cypern: bridging cultures and identities** Af Jannie Hesselbjerg
- Side 14: **UNITED: Høring i Europarådet** Af Jannie Hesselbjerg
- Side 15: **Ashkan. Flygtningedrengen der forsvandt.** Dokumentation.
- Side 16: **Fra vores helt egen verden**

SOS mod Racisme

Landsrådet:

Landsformand: Anne Nielsen, København
Næstformand: Birgitte Olesen, Randers
Kasserer: Danial Peyman, København
Medlemskartotek: Ruth Christiansen, København
Landskontakt: John Ukpo, København, tlf. 3920 4543
I Landsrådets møder deltager i øvrigt én repræsentant for hver lokalafdeling.

Sekretariat:

SOS mod Racisme, Medborgerhuset,
Nørre Allé 7, 2200 København N.
Tlf og fax 35 36 06 14.

Lokalafdelinger:

København: Tlf. 35 39 05 03.
Formand: John Udo Ukpo.
Randers: Tlf. 86 94 97 49.
Formand: Allan Kaae Oldenburg.
Møllebakken 74, Lading, 8471 Sabro

SOS mod Racisme

= Nyhedsbrev

SOS mod Racisme – Nyhedsbrev
Nummer 94, Februar 2006
Redaktion: Anne Nielsen (ansvh.) og Karen Høi
Forsidefoto: Fra Debatarrangement i Politikens Foredragssal d. 30. januar:
De siger fra
Nummer 95 udkommer september 2006,
deadline for artikelstof: 10. august.

Layout: ScarboCpH

Tryk: Tryk & Kopiservice, Vanløse

Hjemmeside: www.sosmodracisme.dk

E-mail: sos@sosmodracisme.dk

Husk at skrive jeres e-mailadresse på girokortet til SOS mod Racisme og husk adresseændring

Vi har længe gerne villet afløse nogle af de trykte blade med nyhedsbreve med e-mails, men vi har fortsat kun e-mail adresser på få af vore medlemmer.

Udsendelsen af vores blad med posten er blevet ændret. Vi må bede medlemmerne selv give SOS mod Racisme besked, hvis I flytter, da Post Danmark ikke længere giver meddelelse om flytninger.

H C Andersens land

AF BENNY ANDERSEN

Før holdt de sig skjult
skrev anonyme breve
kom med anonyme tilråb
anonyme opringninger
foretog anonyme overfald
nu tør de kaste maskerne
nu har de navne og ansigter
gode danske navne
knyttede danske ansigter
nu har de opdaget hinanden
gennem læserbreve
gennem meningsmålinger
gennem radio og fjernsyn
de kan mærke de blir flere og flere
hævder allerede at være de fleste
endnu er de ikke organiseret
endnu marcherer de ikke i takt
men partiet står parat
med åbne arme
og lukkede grænser

Mangt og meget sker
med overrumplende skift
i dette sekels krampetrækninger

Flygtninge
indvandrere
alle I med anderledes hår
anderledes næse
anderledes tro og skikke:

Dette er H.C. Andersens land
lær af ham og bliv klogere
nationalsporten er kanøfling
humoren brolagt med bananskaller
i folkeviddets troldspejl ses
ofre
som trusler
medmenneskelighed
som udansk

Her er det en dyd
selv for højtuddannede
at lade som om man hverken
kan læse eller regne
så få tusinder gøres
vupti
til en folkevandring

Giv agt når nogen siger:
- Jeg er ikke racist, men -
Så er det bare om
at springe til side
før de brækker sig over jer.

Danmark
en gang besat af gale germanere
snart besat af besatte danskere
mit land beboet af rygge
mit land hvor der jævnligt
er rift om sko
der er for små
mit land med skrumpehorisont
forvekslet med verdens navle

Danmark
mit skulende land
bliv voksent og stort
slå øjnene op
slå armene ud
så vi kan rette ryggen
ved at tilhøre dig

Danmark
gør dig ikke mindre end du er
udgør
udfyld din del af verden
gør vores skam til skamme
at vi kan forny dit ry.

Fra: Tiden og Storken, Digte 1985

Hvad gjorde SOS mod Racisme i 2005?

AF ANNE NIELSEN

SAMMEN med Foreningen for Etnisk Ligestilling (FEL) skrev vi ud og opfordrede medlemmer og andre til at deltage i debatten i medierne for at vende stemningen væk fra det fremmedfjendtlige. Vi vil gerne gentage opfordringen her. Flere af os deltog også med debatindlæg i aviserne, men det var ofte svært at få dem accepteret.

VI MØDTES med Europarådets komité om racisme og intolerance, ECRI's kommission i oktober og havde forinden sendt dem en rapport om den politiske situation i Danmark.

VI ARRANGEREDE et debatmøde sammen med ENAR-Danmark, FEL og Nørre Allés Medborgerhus om klimaet i debatten i medierne og hos politikerne i Danmark.

VI DELTOG i Københavns Internationale Dag. Vi arrangerede debatmøder i Randers om menneskerettigheder og om pigers muligheder.

VI VAR medarrangør af Krystalnatdemonstrationen i København. Vi uddelte Venskabsprisen til Arne Hansen. Vi deltog i demonstrationer, møder og konferencer sammen med andre foreninger. Og samtidig holdt vi vores forening i gang - et stort arbejde. Vi fik udgivet to blade, opdateret vores minileksikon og er ved at modernisere vores hjemmeside.

VI ER kommet i den situation, at der er øjne på os fra FN's højkommissær for Menneskerettigheder og for Flygtninge; fra Europarådets komité om Rammekonventionen om nationale mindretals rettigheder, fra FN's komité om racediskrimination, CERD, fra Europarådets komité om racisme og intolerance, ECRI, og fra FN's komité om kvinders rettigheder og om barnets rettigheder. Og samtidig har enkelte lande alene eller sammen med andre protesteret mod Danmarks behandling af asylsøgere, flygtninge og mindretal.

VI VIL gerne gøre mere - men det kræver flere aktive medlemmer.

HJALP DET?

Det ser desværre ikke sådan ud!
Men - kort før nytår syntes nogle, det var gået for vidt; aviserne bragte kollektive udtalelser fra forfattere, præster, psykologer og læger og fra tidligere danske ambassadører, og det kom i TV.

Danske muslimer forholdt sig demokratisk til Muhammed-tegningerne, forsøgte at få en dialog i gang, men uden held. Men nu blir danske varer boykottet, danske flag og billeder af Anders Fogh bliver afbrændt og danskere truet i nogle lande.

I nytårstalen sagde Anders Fogh, at han ville være den første til at fordømme al tale, der skabte fjendtlighed mellem befolkningsgrupper. Lad os holde ham fast på det!

Forhåbentlig får vi støtte fra internationale organisationer. ECRI vil i år præsentere sin rapport i Danmark ved en rundbordssamtale med regering og NGO'er.

Vi håber på, at vi sammen med andre organisationer kan lave en modbevægelse, som kan slå fast, at indvandrere og flygtninge er mennesker, der har lige så meget ret til at leve her i Danmark som de indfødte har, også hvad gælder frihed til at vælge hvor man vil leve med sin ægtefælle og til at dyrke sin gud.

Og vi håber at få erstattet de mange års fremmedfjendtlige lovgivning med en lovgivning der bygger på lige værd, lige rettigheder, medmenneskelighed, venskab og gensidig respekt.

Hvordan går det mon så i 2006?

Modstanderne i dag er ikke nogle få nazister, men VK(O)-regeringen samt den del af Socialdemokratiet der støtter politiken, - og en del enkeltpersoner, der bringer mediadebatten op i et skingert leje. I SOS har vi fået nyt mod på at bekæmpe fremmedfjendtligheden i Danmark i debat, lovgivning og praksis. For godt nok er det hårde tider, men hvis vi ikke gør noget, hvem gør det så?

*Elsebeth Gerner Nielsens
tale 10. december 2005*

Jeg har fire børn. I den senere tid har jeg kigget på børnene ud fra drilleperspektivet. Hvorfor bliver nogen børn mobbet, medens andre ikke gør? Svaret er ikke enkelt og jeg synes stadig, at drilleri er noget af det sværeste at tackle som forældre. Hvis ens barn bliver drillet, forsøger man som mor at fortælle barnet – at det bare skal drille igen. Eller allerhelst bare ignorere drilleriet. Men problemet er jo, at drillepindene formår at røre ved et eller andet fundamentalt i barnets inderste. Derfor har de fleste skoler opstillet regler omkring mobning. Man forsøger at gøre noget ved det, først og fremmest ved at tale med børnene om, hvordan det sagte virker. Og at man er nødt til at gøre sig umage, så man ikke sårer hinanden. Jeg er meget glad for at mine børn går på skoler, hvor ledelsen ikke bare tager ytringsfrihedens parti, men føler en forpligtelse til at beskytte de sarte børn.

Og på samme vis er jeg taknemmelig for, at vi har etableret samfundsinstitutioner, der går ind i sager, hvor menneskers blufærdighed krænkes - af andres måde at anvende ytringsfriheden på. Seksuelle tilnærmelser som den ene kan opfatte som frimodige og rimelige ytringer, betragtes måske af den modsatte part som overgreb og mobning. Vi har etableret grænser for ytringsfriheden for at beskytte den svage mod den stærke.

Blasfemiparagraffen .

Af den samme grund – formoder jeg – har vi stadig en blasfemiparagraf i dansk lovgivning. For nogle mennesker er det religiøse noget så fundamentalt, at de ikke tåler det religiøse udsat for den fri ytringsfrihed. Man kan også sige dette på en anden måde: Der

D. 10. december 2005 afholdt Institut for Menneskerettigheder et debatarrangement i Turbinehallerne i København: »Ytringsfrihedens ofre«, med henvisning til Jyllandspostens provokation, der bestod i at få 12 tegnere til hver at tegne en satirisk tegning af profeten Mohamad.

Talere:

Flemming Rose Jyllandsposten, Elsebeth Gerner Nielsen R, Hanne Severinsen V og Isi Foighel tidligere dommer v. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Debatten blev indledt af Morten Kjærum og styret af Lars Normann Jørgensen.

kan være en modsætning mellem det enkelte menneskes behov for integritet og beskyttelse af det, han finder heligt, OG demokratiets udgangspunkt, som er ytringsfriheden. Der kan være en modsætning mellem demokratiets behov for ytringsfrihed og civilisationens behov for civility – at vi opfører os civiliseret. Hvornår bliver takt og tone til selvcensur?

Normer for takt og tone

Hvordan afvejer vi de forskellige interesser og behov over for hinanden?

Ja det har vi gjort ved at formulere normer for god takt og tone og ved at opstille nogle lovgivningsmæssige rammer for ytringsfriheden (jvf. også straffelovens paragraf 266 B).

Disse er kommet til fornyet debat i de senere år. Den nye regerings kulturkamp har først og fremmest drejet sig om – at feje alt under gulvtæppet – ud i det fri. Ingen skulle være bange for at tale af karskens bælg. Sige højt, hvad de tænkte og følte. Også selv

om nogen følte sig trådt på. Nu skal sandheden frem. Uanset at mindretal føler sig forfulgt. Ja forfølges.

Tillad mig at minde om hvad der skete i Danmark i 30'erne og 40'erne. Bo Lidegaard skriver glimrende om det i sin bog "Kampen om Danmark". Heri forklarer han, at det der gjorde, at hånden blev holdt under jøderne helt ind til oktober 43 var, at der meget hurtigt opstod politisk enighed om, at jøderne skulle beskyttes. Ja politikerne lod det klart forstå, at man var en dårlig dansker, hvis man udtalte sig mod jøderne. Eller ikke hjalp dem. Det budskab holdt et ellers spirende jødehad i ave. Et had, der blev næret af toneangivende kredse i 30'erne. Den politiske korrekthed – om man så må sige – gjorde, at jøderne ikke blev lagt for had. Det at man ikke lod vildkatten slippe af sækken gjorde måske mere end noget andet, at Danmark landede på civilisationens side. Bo Lidegaard taler selv om "det indre fæstningsværk". I dag ville man nok kalde det selvcensur.

I dag er det politisk korrekt at kalde alle indvandrere for perkere. Det er helt i orden at tale om indvandlerne som en gruppe og i generaliserende vendinger. Ytringsfriheden bruges i hele sin bredde. Om man så må sige. Så sandelig - der fejes ikke noget ind under gulvtæppet.

Itsvind i det offentlige rum

Det er på den baggrund JP's Muhammedtegninger nødvendigvis skal ses. Muhammedtegningerne lander i en stemning, præget af mistillid, usikkerhed og nervøsitet. JP's tegninger lander midt i en stor kollektiv bøvs, som truer med at sluge ilten i det offentlige rum.

Jeg vil til enhver tid forsvare JP's ret til at bringe tegningerne, men også muslimernes ret til at demonstrere imod JP. Begge dele er vigtige elementer i det fælles demokrati.

Jeg håber også, at jeg – uden at blive beskyldt for at lefle for islamisterne – kan tillade mig at stille spørgsmålet - om det var smart af JP at provokere? At bruge sin ytringsfrihed (for det er jo det, vi taler om – snarere end pressefrihed) på den måde?

Det der kan tale for JP's happening

er selvfølgelig, at bladet får markeret, at fundamentet for demokratiet er ytringsfriheden. Og samtidig kan det ikke udelukkes, at Muhammedtegningerne kan understøtte nogle muslimers kamp for en mere fri fortolkning af islam. Spørgsmålet er, om der ikke er mange andre veje at sikre det: F.eks. ved at invitere muslimerne til dialogmøder; ved at lave oplysningskampagner i folkeskolen; ved at lave aviser på indvandrerne modersmål osv. Tænk sig om JP udgav en avis på arabisk, hvor man forklarer hvorfor demokrati altid må stå over religion; om at sharia er imod menneskerettighederne osv. De islamkritiske bøger, som JP udgiver, er f.eks. et udtryk for en lang mere konstruktiv linje, end Muhammedtegningerne. For selvfølgelig skal religion kunne udsættes for kritik.

Ingen udemokratiske reaktioner.

Reaktionerne viser, at rigtig mange troende har følt sig krænket af JP's tegninger. Og alligevel. ALLIGEVEL! Har de herboende muslimer over en kam (på nær en psykisk syg 17 årig dreng) reageret afbalanceret og inden for demokratiets ramme. De har demonstreret. Ja. Det må man gerne i et demokrati. De har sagt, at de følte sig såret og mobbet. Men de har IKKE reageret med udemokratiske metoder!

Budskabet efter denne lakmusprøve KUNNE således være: Kære borgere – I behøver ikke være bange for muslimer. Folkeskolen virker. Muslimerne i Danmark ved, at de lever i et demokrati og at politik og demokrati rangerer over religion!

Kære JP: Hvorfor har I ikke rost muslimerne for det. Kære Venstre: Hvorfor har I ikke været ude med en frihedspris til de herboende muslimer?

Skal man forstå det på den måde, at I er bange for at luften skulle gå af ballonen? At bøvsen dør ud?

Desværre har mennesker på den anden side af kloden nu fundet nogen, de kan hade af et rent antidemokratisk hjerte. Terrorister og fundamentalister, som er helt uden for vores rækkevidde. Mennesker, JP's lederskribent aldrig når med kravet om dialog og demokrati. Mennesker, der bare slår ihjel – inden vi når at åbne munden.

“At bruge ytringsfriheden til at gå op imod det herskende flertal. At tale det midt imod. Det er modigt og afgørende for demokratiet. At bruge ytringsfriheden til at træde på et mindretal. Det er ingen kunst – selv om den blev pakket ind som sådan.”

“Og på samme vis er jeg taknemmelig for, at vi har etableret samfundsinstitutioner, der går ind i sager, hvor menneskers blufærdighed krænkes - af andres måde at anvende ytringsfriheden på.”

“Den politiske korrekthed – om man så må sige – gjorde, at jøderne ikke blev lagt for had.”

“Muslimerne i Danmark ved, at de lever i et demokrati og at politik og demokrati rangerer over religion!”

“Men statsministeren kan og bør deltage i den offentlige diskussion om, hvordan vi beskytter mindretal.”

Sådanne mennesker skal stoppes af internationalt samarbejde. Ikke af en jysk morgenavis.

Barnlig mobbekampagne.

JP har iværksat en barnlig mobbekampagne. Men muslimerne i Danmark var robuste. De hoppede ikke på limpinden. Det gjorde fundamentalisterne i Pakistan desværre.

At bruge ytringsfriheden til at gå op imod det herskende flertal. At tale det midt imod. Det er modigt og afgørende

for demokratiet. At bruge ytringsfriheden til at træde på et mindretal. Det er ingen kunst – selv om den blev pakket ind som sådan.

Jeg kunne ønske mig en regering, som turde gå ind i en åben dialog om demokrati og ytringsfrihed

Når statsministeren er hjemme, taler han først og fremmest om, at indvandrerne skal tilpasse sig de danske værdier. Anderledes forholder det sig åbenbart, når han er udlandet:

På Barcelona-mødet i slutningen af november, talte statsministeren således om nødvendigheden af dialog mellem kulturer og religioner. Om at vi må imødegå fordomme og misforståelser. Om at kun ekstremister vil have fordel af diskrimination, racisme, antisemitisme og islamofobi.

Derfor må man spørge sig selv, hvorfor i alverden statsministeren ikke tog mod invitationen fra en række ambassadører om bl.a. at diskutere JP's happening og om Danmarks forhold til det muslimske mindretal. Selvfølgelig skal statsministeren ikke påtale noget som helst over for JP. Eller opsig statsministeriets abonnement på JP: Men han kan og bør deltage i den offentlige diskussion om, hvordan vi beskytter mindretal.

Lad os få en smule af den politiske korrekthed tilbage.

Vi har nemlig brug for dialog for at fremme en fælles forståelse af demokratiets forudsætninger.

Vi har brug for en dialog om, hvordan ytringsfriheden skal forvaltes, så det enkelte menneskes værdighed og følelser krænkes mindst mulig uden at det går ud over grundlaget for demokratiet: Den frie debat. At alle har mulighed for at tale magthaverne midt imod. For mig er det kernen i ytringsfriheden: At alle kan tale magthaverne midt imod. Lige nu handler ytringsfriheden til tider mest om retten til at mobbe de få.

Hvordan skal vi lære børnene i skolen at de ikke må mobbe, hvis børnene dagligt oplever toneangivende voksne mobbe andre, oven i købet nogen, som ligger ned?

Lad os få en smule af den politiske korrekthed tilbage. Et indre fæstningsværk, der ikke bliver en spændetrøje.

Hvordan det blev lettere for en kamel at komme gennem et nåleøje end for en udlænding at opnå dansk statsborgerskab

AF KAREN HØI

De nye skærpede krav for at opnå Dansk Statsborgerskab blev vedtaget af Folketinget den 8. december 2005 som et forlig mellem Regeringen og Dansk Folkeparti og reglerne træder i kraft den 12. december.

Ifølge Politiken 9.12.2005 er Socialdemokraterne ikke med i aftalen, men bifalder skærpelsen af dokumentationskravene for danskuddannelse. Det niveau man tidligere har skullet dokumentere sine danskuddannelse på, hedder Danskuddannelse 2, hvor målgruppen har en kort skole- og uddannelsesbaggrund fra hjemlandet. Nu får kravene altså yderligere en tand: Danskuddannelse 3, som svarer til Folkeskolens Afgangsprøve. Målgruppen for denne er ifølge bekendtgørelsen "normalt udlændinge som har en mellem- eller lang skole- og uddannelsesbaggrund fra hjemlandet." Det kræver et meget højt sprogligt niveau både mundtligt og skriftligt, som størstedelen af ansøgerne ikke vil være i stand til at honorere.

Det vil det være overordentlig vanskeligt for indvandrere uden akademisk baggrund, ufaglærte eller med en kort uddannelse bag sig at bestå denne prøve. Fremover er det altså ikke længere nok at kunne skrive og formulere sig på et dansk der er i orden for en dansk fabriksarbejder, en dansk taxachauffør eller en dansk social- og sundhedshjælper. Regeringen vil gerne have indvandrere og flygtninge til at tage netop disse jobs- men for at opnå statsborgerskab skal de kunne "reflektere og argumentere i essayform på grammatisk avanceret dansk om emner af ret abstrakt karakter", som Neel Moreria og Naja Alberdi, begge sprogskolelærere, skriver i en kommentar i Politiken den 17. dec.

Samtidig med det nye forlig skal det ikke længere være muligt at opnå dispensation fra sprogråvne for flygtninge der lider af det såkaldte posttraumatiske stress syndrom,

PTSD, som forligspartierne mener er årsagen til at for mange flygtninge søger om dispensation. Også dette er Socialdemokraterne enige i.

Lægerne har nu selv sagt fra i forhold til den massive underkendelse af deres professionelle faglighed og over for den konstante marginalisering og ydmygelse af udlændinge i den offentlige debat, idet lægerne selv har startet en underskriftsindsamling.

Steen Gotlieb, lærer på Albertslund Sprogcenter siger:

"Det er kommet som et chock for både lærere og elever og lovændringen er udelukkende lavet for at forhindre folk i at opnå statsborgerskab. Selv målbevidste elever har ikke en chance for at bestå prøven. Det er at holde kursisterne for nar, når de ikke kan bestå prøven., med mindre de har en lang videregående uddannelse i forvejen. Det er ikke integrationspolitik, men segregationspolitik."

Amir Taghi Baklou, elev, flygtning fra Iran, går i øjeblikket på Dansk Uddannelse 2. Han mener at det er meget hårdt at kravene for at komme

ind på en længerevarende uddannelse nu også er ændret til at være på Dansk uddannelse 3-niveau.

Som om det ikke var nok, har Søren Krarup barslet med en særlig indfødsretprøve som Dansk Folkeparti har fået presset igennem. I den ovennævnte artikel i Politiken blev 3 udvalgte politikere fra henholdsvis DF, V og K testet i en del af "en prøve som forligspartnerne forestiller sig at ansøgerne skal kunne". Ingen af dem var imidlertid i stand til at svare rigtigt. DF's Mikkel Dencker havde 1 ud af fem rigtige besvarelser, Charlotte Dyremose fra K havde 1 ud af fem og endelig havde Inge-Lene Ebdrup fra V 2 ud af fem rigtige.

Hun mente bl.a. at Søren Kirkegaard er en (...) "dansk forfatter som skrev digte. Nogle af dem er der lavet sange over(...)"

Amir Taghi Baklou er imidlertid positiv stemt over for integrationserklæringen. "Det er en god idé at man har respekt for det hus man kommer ind i" siger han.

Dokumentation

Erklæring om aktiv deltagelse i danskindlæring og integration i det danske samfund

Denne erklæring har til formål at fremhæve betydningen af et godt kendskab til det danske sprog, dansk kultur og danske samfundsforhold, når man som udlænding tager bopæl i Danmark. Erklæringen er udformet med sigte på de tilfælde, hvor ansøgeren ikke på forhånd har kendskab eller særlige forudsætninger for at kende dansk sprog, kultur og samfundsforhold. Erklæringen skal underskrives af alle, der søger om ægtefællesammenføring i Danmark. Underskrives erklæringen ikke, vil der blive meddelt afslag på ægtefællesammenføring.

Udl. nr.:

Ansøgers navn:

Jeg erklærer herved, at jeg efter bedste evne vil deltage aktivt i min egen og mine børns danskuddannelse og integration i det danske samfund. Jeg erklærer derfor følgende:

- Jeg vil arbejde for at blive selvforsørgende gennem beskæftigelse.
- Jeg vil arbejde for at lære det danske sprog.
- Jeg vil arbejde for at tilegne mig en forståelse for det danske samfunds grundlæggende værdier og normer.
- Jeg vil deltage aktivt i samfundslivet.
- Jeg vil deltage aktivt i det introduktionsprogram, jeg bliver tilbudt.
- Jeg vil arbejde for mine børns integration ved – i samarbejde med daginstitutioner, skoler m.v. – at sikre, at børnene så tidligt som muligt tilegner sig det danske sprog, og at de vejledes om at tage ansvar for egen læring.

Jeg er klar over, at det som udgangspunkt er en betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og indfødsret i Danmark, at jeg består en danskprøve.

Jeg er klar over, at den økonomiske sikkerhed (54.158 kr. i 2005-niveau), som min ægtefælle/samlever som udgangspunkt skal stille i forbindelse med min sag om opholdstilladelse i Danmark, efter anmodning nedskrives med halvdelen, når jeg har bestået min afsluttende danskprøve eller modtaget bevis for aktiv deltagelse ved afslutningen af danskuddannelsen.

Jeg er klar over, at der i Danmark gælder principper om, at der skal være respekt og udfoldelsesmuligheder for både piger og drenge, at man skal lytte til børnene, og at man ikke må afstraffe børn fysisk. Endvidere er jeg klar over, at der i skolerne gælder principper om elevers og forældres medbestemmelse og samarbejde mellem forældre og skole.

Dato:

Underskrift:

Debataften om indvandrerpiger med Marianne Nøhr

AF BIRGITTE OLESEN

SOS mod Racisme i Randers arrangerede i efteråret 2005 en debataften med forfatteren Marianne Nøhr Larsen, i samarbejde med Videnscenter for Integration og FrivilligHuset. Hun har i sin bog "De små oprør" indsamlet erfaringer fra minoritetspigens vilkår og selvopfattelse.

I efteråret 2005 havde vi inviteret Marianne Nøhr Larsen til at fortælle om sin nyeste bog "De små oprør", og det blev et velbesøgt arrangement på Underværket, hvor der blev lyttet og stillet mange uddybende spørgsmål. MNL fortalte i sit levende og koncentrerede foredrag om erfaringer hun har indsamlet fra minoritetspiger og fra fagfolk og frivillige, og hun fastslog at de mange samtaler har lært hende at virkeligheden er fyldt med undtagelser.

Det første billede hun viste os var to små spejderpiger – hende selv sammen med slyngveninden Miriam, der i puberteten kun gjorde små oprør mod sin irakiske far, samtidig med at Marianne gjorde så store oprør at hun som 16-årig blev smidt ud hjemmefra. Miriam indgik jo kompromiser ligesom mange andre sorthårede piger... Med dette personlige udgangspunkt viste MNL os noget om unge pigers vidt forskellige vilkår og selvopfattelse.

»Ofre for en middelalderlig kultur«

At etniske piger er særligt udsatte, kan bl.a. forklares ved den retorik de møder i det omgivende samfund, hvor de kaldes "ofre for en middelalderlig kultur". Medierne skaber stærke stereotyper, og det kan påvirke pigernes selvforståelse. Etniske piger ses sjældent som nogen med ressourcer, men snarere som nogen det er synd for. Journalister kan f.eks. spørge MNL om hun ikke lige har et godt tvangsægteskab som de kan fortælle om, men de er faktisk svære at finde (jf. hendes bog "Elsker-elsker ikke")

Regeringens ønske om at få somaliske kvinder ind i SOSU-uddannelsen fastlåser på samme måde et falsk billede, for ca. halvdelen af de 60 somaliske kvinder der blev interviewet, havde lange uddannelser hjemmefra. Fordomme kan også fastholdes af de skemaer som fagfolk ofte møder, hvor modsætninger fremhæves mellem forskellige kulturer – ofte med klart positive eller negative ord - og uden de nødvendige modifikationer. Alle har fordomme, og de flytter sig kun langsomt.

Mænd har ære og kvinder har skam.

Minoritetspigerne skal holde en vanskelig balance, for sladder og "de andres øjne" gør livet svært. Mænd har ære, og kvinder har skam. De kan blive bebrejdet at blive for danske, og nogle af dem vælger at blive mere religiøse og tage tørklæde på, andre gør oprør ved at studere

Koranen for selv at kunne adskille dens bud fra traditionen. En del unge diskuterer for at finde frem til en ny islam der kan forenes med det europæiske demokrati.

På én generation har meget ændret sig, og der er mere valgfrihed end før. Dialogen er vigtig, og pigerne må lære at formulere sig over for forældrene og selv tage ansvar. "Det nytter alligevel ikke noget" er f.eks. et udsagn der hører offerrollen til. Pigernes selvbillede kan have en stor magt, og Miriam lærte i sin tid MNL noget om modsatrettede forventninger ("Lige meget hvad jeg gør, bliver nogen utilfredse")

Minoritetspigerne har brug for at finde nye veje og fokusere på egne ressourcer, og i pigeklubberne rundt i landet finder de ofte det nødvendige frirum. De er på vej, lød konklusionen.

Venskabsprisen til Arne Hansen, Frederikshavn

SOS mod Racisme uddelte ved landsmødet i oktober 2005 Venskabsprisen til Arne Hansen, Frederikshavn.

Arne Hansen har i mange år utrætteligt arbejdet som et alternativt nyhedsbureau med fokus på etniske minoriteter i Danmark. Gennem e-mails, hjemmeside og lokalradio har han formået at fastholde et modbillede af flygtninge og indvandrere som *medmennesker*, og ikke som fjender, byrder eller problemer. Samtidig er Arne Hansens informationsformidling om initiativer, møder, demonstrationer, problemer for etniske minoriteter og udvisningssager af uvurderlig betydning for grupper og personer, der tager afstand fra den førte frem-

medfjendtlig politik i Danmark. Venskabsprisen uddeles som anerkendelse for et godt initiativ, som modvirker diskrimination.

Arne Hansens hjemmeside kan ses på www.arnehansen.net
Man kan tilmelde sig og få nyhedsmail fra Arne Hansen ved at maile til :
post@arnehansen.net

Man kan også sende kommentarer, udtalelser, oplysninger og information om møder og andre forhold til denne adresse og bede Arne Hansen om at sende det videre.

Fase 2: På vej mod etnisk udrensning?

AF ANNE NIELSEN

Vi omtalte i sidste nummer af bladet Pia Kjærsgårds kronik i Politiken d. 30. maj 2005: Fase 2.

I Fase 2 opfordres mange flygtninge og udlændinge til at rejse, også hvis de har fået permanent opholdstilladelse - en opfordring der ligger tæt op ad etnisk udrensning.

Hvad værre er: ved konstant at fremsætte krav om stramninger over for udlændinge og etniske mindretal som modydelser for at indgå i forlig med V og K, har hun fået gennemført dele af den politik, der er skitseret i Fase 2.

Integrationserklæringen

Fx »integrationserklæringen«, side 9:

»Vi vil fremover kun give opholdstilladelse til udlændinge, der underskriver en erklæring om at ville overholde danske love og regler samt respektere og værdsætte dansk kultur - herunder demokrati og ligestilling mellem kønnene.«

Dansk indfødsret

Kravet om at skulle have bestået Danskprøve 3, og have haft arbejde i 4 ud af 5 år, for at få dansk indfødsret, vil udelukke de fleste udlændinge, der ikke er født i Danmark, fra dansk statsborgerskab. Det var også et af DF's mål:

»At opnå dansk indfødsret skal være undtagelsen snarere end reglen. Og som et minimum for at opnå det, skal man have været selvforsørgende i mindst 10 år og tale og skrive dansk.«

Stemmeret ved kommunalvalg

Endnu kan udlændinge med mindst 3 års ophold i landet stemme ved kommunevalg, men en uge efter valget i november sagde Venstres kommunalordfører Leif Mikkelsen:

»Vi har nogle meget lempelige regler på det her område, og vi bør overveje, om ikke der skal indføres krav om dansk statsborgerskab ved lokalvalg, ligesom det er tilfældet ved folketingsvalg.« Det stod i Fase 2:

»Det skal fremover være slut med stemmeret

til udlændinge fra tredjelande. Kun udlændinge fra Norden eller EU skal kunne stemme ved kommunale valg i Danmark«.

Dette forslag er dog ikke vedtaget.

Problemer, problemer

Problemerne for etniske mindretal i Danmark har aldrig været større end nu - også selv om der kun er kommet få hertil i de senere år:

- Fortsat nedladende omtale af etniske mindretal som problemer, byrder, kriminelle, kræftsvulster og terrorister
- Fortsat høj arbejdsløshed
- Dårlig økonomi, især for asylansøgere og flygtninge på starthjælp
- Mangel på praktikpladser, - skolepraktikken er nedlagt, og stort frafald fra faglige uddannelser
- Dårlige skoleresultater også for minoritetsbørn født i Danmark
- Urimeligt pres mod asylansøgere, der ikke kan sendes hjem, med »motiverende foranstaltninger«: flytning til udsendelseslejre, ingen kontanter, kun bispisning, trusler om tvangshjemsendelse - undertiden til tortur eller til et liv under jorden
- Uretfærdige og lemfældige afgørelser af Flygtningenævnet
- Lange ventetider på visum til familiebesøg og familiesammenføring, det sidste er blevet ekstremt svært.

Kulturracisme?

Den førte politik må ses som et skridt på vejen mod etnisk udrensning, ud fra en dansk nationalistisk og kulturracistisk tankegang: at dansk altid er bedst og udenlandsk mindreværdigt, at muslimer og kristne aldrig kan leve sammen i fred og fordragelighed, og at kultur møde altid giver konflikter.

»Danmark for danskerne, udlændinge ud!«: Er det virkelig det, vi vil i Danmark?

Globaliseringen skrider fremad og verden bliver mindre, men hvor meget skal etniske mindretal i Danmark lide, før det går op for regeringen?

Vi siger fra - initiativerne

AF ANNE NIELSEN

Den 15. december sagde 12 kendte danske forfattere fra i en erklæring i Politiken: "Den danske debat har ført til åbenlys diskriminering af de etniske mindretal i Danmark både i sprogbrug og i lovgivning."

Denne erklæring blev hurtigt fulgt op af forfatterforeningen, og af præster, psykologer, socialrådgivere og læger, der også sagde fra. Samtidig indrykkede fagforeningsfolk annoncer i dagblade og ønskede Glædelig jul og et godt nytår til etniske mindretal i Danmark.

Det er lykkedes for initiativerne at trænge igennem mediemuren, og formentlig har de også afspejlet sig i Statsministerens nytårstale, da han sagde:

Initiativerne kan fortsat holde gang i debatten, og d. 30. januar uddybede Hanne-Vibeke Holst, Stig Dalager, Klaus Rifbjerg og Thomas Boberg deres synspunkter ved et arrangement i Politikens foredragssal - se forsidebilledet.

En af de ting, de vil gøre i fremtiden er, at tage ud i asylcentre og beskrive, hvad de ser dér.

De øvrige forfattere er: Suzanne Brøgger, Ib Michael, Kirsten Thorup, Carsten Jensen, Henning Mortensen, Inge Eriksen, Per Schultz Jørgensen og Benny Andersen. Vi har fået lov at bringe nogle af Benny Andersens digte i dette nummer. Præsternes, lægernes og forfatternes erklæringer kan læses på: www.arnehansen.net

Ambassadørernes erklæring på:

<http://politiken.dk/VisArtikel.iasp?PageID=425732>

(19/12 2005)

Lægeinitiativets hjemmeside: www.laegersigerfra.dk indeholder dokumentation om diskrimination og helbred

Klaus Rifbjerg og Thomas Boberg under debatten d. 30. januar

BENNY ANDERSEN:

Mit hjertes indvandrer

Jeg mødte dig som en fremmed
men fandt ud af at du kendte mig
bedre end jeg selv

Du førte mig på opdagelse i mig selv
du kendte genveje
til oversete udsigter
undersete koralrev
Hvad der på mit kort stod opført som
BLIND VEJ
viste sig at føre til sindets største
og kærligste lufthavn

Du tog mål af min daglighorisont
og mens jeg sad som på nåle
så du dit snit til
at trække nålene ud
og anvende dem i dit snitmønster
du klippede og øgede og lagde

min gamle konfektionssyede horisont ud
med adskillige tusinde kilometer
så den ikke strammede så meget om livet

Først langt ud på natten
nikkede du tilfreds:
"Den vil nok i begyndelsen føles
lidt rigelig om fortiden
men den er beregnet til at vokse i
og den klæder dig virkelig godt!"

Min livsfordobler
mit hjertes indvandrer
med lidt for vide
let slaskende horisonter
omfavner jeg dig
i denne fortrolige forårsnat.

(Fra. *Denne kommen og gåen*. København: Borgen, 1993)

UNITED konference på Cypern

AF JANNIE HESSELBJERG

Ét stort interkulturelt møde

”Bridging cultures and identities” er noget af en mundfuld at dække på 4 dage, men selve konferencen var et rigtig godt eksempel på netop det. Vi var 85 deltagere fra 38 forskellige lande i Europa. Da denne konference prioriterede deltagere fra minoriteter, var der mange, som oprindeligt kom fra lande udenfor Europa. Det var ét stort interkulturelt møde.

Hvad lavede vi?

Der var lagt et stramt program, så dagene gik med at arbejde både i plenum og i mindre arbejdsgrupper, blandt andet med teoretiske og praktiske overvejelser om UNITED’s kampagner i 2006. Min arbejdsgruppe foreslog blandt andet at undlade ordet racisme i kampagner. Få vil identificeres som racist. Ordet er meget knyttet til den gamle form for racisme som f.eks. under Apartheid i Sydafrika, og ikke til den nye racisme, som mere er en slags kulturdiskrimination. Ofte høres sætningen: ”Jeg er ikke racist, men...” Vores idé var derfor at fokusere langt mere på den positive virkning af at bygge bro imellem kulturer i stedet for på det negative udgangspunkt. Et eksempel på et slogan i den stil var: ”fælles grund - fælles problemer”.

Vi talte naturligvis også om indvandrer- og flygtningepolitik i de forskellige lande. Mange var rystede over tonen, og ikke mindst over de utallige lovændringer i Danmark på udlændingeområdet. Bashy Quraishy og jeg fortalte om startlønnen, de nye familiesammenføringsregler, integrationskontrakt- og erklæring, tilstanden i asylcentre mv. Mange blev chokerede og udtrykte, at situationen i Danmark vist kan beskrives som den værste i Europa netop nu.

Faren ved ord

Først blev der oprettet diskussionsgrupper, hvor ord som racisme, interkulturel, multikulturel og diskrimination blev analyseret og diskuteret. Vi bruger dem alle i vores daglige arbejde, men betydninger af ord skifter afhængig af den sociale, kulturelle og politiske kontekst, de anvendes i. Deltagerne blev hermed opmærksomme på, hvor forskelligt ord opfattes og kunne dermed lettere undgå misforståelser under konferencen.

Multikulturelt eller interkulturelt samfund

Mange politikere taler om det multikulturelle samfund, men definerer ikke nærmere, hvad de mener med det. Zella Grigoriou, professor ved Cypern Universitet udforskede i et foredrag forskellige definitioner på et multikulturelt kontra et interkulturelt samfund. For hende er den væsentlige forskel, at et multikulturelt samfund indeholder forskellige kulturer, men at de lever adskilt fra hinanden. Der er ingen, eller næsten ingen udveksling imellem dem. Et eksempel er USA, hvor mange forskellige kulturer lever, men stadig er meget isoleret i deres eget italienske, græske mv. samfund. I et interkulturelt samfund er der dialog og udveksling imellem de forskellige kulturer. Personligt føler jeg, at det er det interkulturelle samfund, vi skal stræbe efter. Det er i hvert fald vigtigt, at politikere definerer tydeligere, hvilket samfund de ønsker at skabe grundlag for.

Racisme og diskrimination: minoritetens synsvinkel

En deltager fra Tyskland, Toan Nguyen, viste en kortfilm, som hans organisation har produceret. I filmen legede man med stereotyper og vendte dem på hovedet. F.eks. spillede en ung muslimsk kvinde politidirektøren og en ikke muslimsk udseende mand spillede indehaver af kebab restauranten. Filmen vises ofte i skoler, hvor eleverne bliver bedt om at analysere filmen og reflektere over stereotyper. Det giver eleverne en idé om, hvordan stereotyper virker, de sociale farer ved dem og om magtrelationer i samfundet. At ikke alle har lige adgang til sociale, kulturelle og økonomiske ressourcer, privilegier og rettigheder. Der er en privilegeret majoritet og mange ikke privilegerede minoriteter. Toan kom også ind på, at man ikke kan tale om en ”hvid majoritet” i Tyskland. Farve spiller ikke ind. Det er den ”privilegerede” majoritet

Florenzio Chicote fra en anden tysk organisation reflekterede over den tyske antiracistiske bevægelse. Der er for få fra minoriteterne, der deltager i arbejdet på trods af, at der er flere involverede i Tyskland end i andre lande. Der mangler i det hele taget et minoritetsperspektiv på racisme og diskrimination. Det er ofte majorite-

UNITED for intercultural Action som er en europæisk organisation, kæmper mod nationalisme, racisme og fascisme. Den afholdt en konference: »Bridging cultures and identities« på Cypern fra den 11.-15. nov. 2005.

SOS mod Racisme er en af de 560 medlemsorganisationer. UNITED er grundlagt 1992.

Der kan læses mere om begrebet kulturdiskrimination i artiklen af samme navn på »www.frivilligNet.dk/litteratur«, skrevet af Signe Gammeltoft og Signe Boldsen Søndergaard. Bashy Quraishy er formand for ENAR (European Network Against Racism) og for organisationen Fair Play.

ten, der definerer de begreber, og det at definere begreber, er netop en stor del af majoritetens magt.

God idé!

Konferencer som disse er en rigtig god idé. Ikke kun pga. de teoretiske diskussioner og den konkrete planlægning af fælles kampagner, men også fordi der er rig mulighed for at møde mennesker fra andre organisationer, som man kan udveksle idéer og erfaringer med. Det var en fantastisk givende oplevelse, som har skabt mange kontakter på tværs af grænserne. For mig personligt var det en kæmpe oplevelse. Mange ord falder mig ind i forsøget på at beskrive den, men dækker alligevel ikke helt. Konferencen var informativ, sjov, interessant, udfordrende, problemløsende, hårdt arbejde, udviklende, medrivende, kontakt skabende, og, og, og...

Nyt håb!

At føle mig som en del af en kæmpe gruppe, der på tværs af landegrænser kæmper for tolerance og respekt for hinanden, gav mig nyt mod og håb til at kæmpe videre her i Danmark. Jeg vil hermed videregive det håb til jer. Jeg kan af og til holdningsmæssigt føle mig ensom, men vi er heldigvis stadig mange, der kæmper sammen

Paneldiskussion arrangeret af Europarådet

AF: JANNIE HESSELBJERG

Kort efter min hjemkomst fra Cypren, spurgte ”UNITED for Intercultural Action” mig, om jeg ville deltage som repræsentant for dem i en høring, som Europarådet skulle holde i december. De skulle have svar samme dag, så lange overvejelser blev der ikke mulighed for, og jeg sagde ja tak.

Hvad skulle jeg der?

Høringen var arrangeret af Europarådets ”Komite for folkevandring, flygtninge og befolkning” og foregik i det Franske Parlament i Paris den 9. december. Formålet var at rådgive komiteen om, hvad der skal prioriteres i dens fremtidige arbejde. Komiteen består af parlamentsmedlemmer fra lande i Europa, og paneldeltagerne var blandt andet fra forskellige Ngo’er i Europa.

Overskriften for den del af høringen, som jeg deltog i var ”*Flygtninge og indvandrere: beskyttelse og integration.*”

Punkter fra min tale

Jeg vil lige kort nævne et par af punkterne fra min tale:

Europa har lukket sine grænser. Lovlig indvandring og asyl er stort set umuligt. Vi, i UNITED, refererer til det som ’Fortress Europe’ (Fort Europa). Europa ignorerer politiske, sociale og økonomiske realiteter i de lande, flygtninge kommer fra og fokuserer næsten udelukkende på flygtninge som et problem. Mange flygtninge dør på deres vej til Europa i forsøget på at søge beskyttelse.

Der hersker forfærdelige tilstande i mange europæiske flygtningecentre. Centrene er overfyldte, basale menneskerettigheder krænkes, advokatbistand nægtes i mange tilfælde, Ngo’er og humanitære organisationer nægtes ofte adgang, og der er mangel på tolke og socialrådgivere.

Deportation.

Deportation er en anden konsekvens af ”Fort Europa”. Deportation flyttes nu også til tredje lande. Et

Der er lavet en såkaldt Dødsliste der omtaler nogle af de flygtninge, som er døde på deres vej til Europa. Den er med til at menneskeliggøre disse, så de ikke blot bliver et nummer i statistikken. Den indeholder nu over 6700 navne.

Mere information:

[http:// www.unitedagainstracism.org/](http://www.unitedagainstracism.org/)

<http://www.united.non-profit.nl/pdfs/listofdeaths.pdf>.

eksempel er den italienske regering, som indirekte overtrådte den Internationale Menneskerettighedskonvention ved i 2003 at finansiere et repatrieringsprogram fra Libyen til andre afrikanske lande, bl.a. til Eritrea. Flygtninge fra Eritrea kan søge asyl i EU, men ikke i Libyen, så 109 mennesker blev sendt tilbage til Eritrea til en uvis skæbne med risiko for tortur og død.

Det er meget svært at få asyl i Europa. Der er mange problemer i forhold til selve asylproceduren. Problemer, som vi også kender fra Danmark. Et par af punkterne, som jeg tog op:

■ Advokaterne, som interviewer asylansøgere har ikke nok viden om, hvordan traumatiserede mennesker reagerer i pressede situationer. Det skaber mange misforståelser.

■ Asylansøgere bliver for det meste kun interviewet én gang. Det er meget svært at dele intime detaljer om f.eks. en voldtægt med mennesker, som man kun møder én gang,

■ Ikke så sjældent er tolkene ikke kvalificerede nok og laver derfor alvorlige fejltagelser i oversættelsen. Derudover har tolken af og til et tæt forhold til sit hjemlands regering. Den selv samme regering, som flygtningen eventuelt er flygtet fra. Det gør, at flygtninge tilbageholder oplysninger, da de kan frygte for familie og venners sikkerhed derhjemme.

Problemer som disse kan i sidste ende betyde uretmæssig afvisning på asyl.

Sidst, men ikke mindst fokuserede jeg på, at mange politikere udelukkende anskuer flygtninge som et problem og glemmer at fokusere på den forfærdelige situation, der hersker i de lande, de flygter fra.

Konklusionen på min tale var, at de lukkede grænser er en politisk illusion. Europa kan ikke længere ignorere desperationen omkring dets grænser. Des mere vi forsøger at holde dem ude, des højere risici vil flygtninge løbe for at komme ind, og jo længere vil UNITED’s Dødsliste vokse sig.

Ashkan, drengen der forsvandt

Artikel 3 i FNs konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (1984)

1. Ingen deltagende stat må udvise, tilbagelevere («refoulerer») eller udlevere en person til en anden stat, hvor der er vægtige grunde for at antage, at han vil være i fare for at blive underkastet tortur.
2. Med henblik på at vurdere, om der foreligger sådanne grunde, skal de kompetente myndigheder tage alle de relevante omstændigheder i betragtning, herunder om der i den pågældende stat er et fast mønster af alvorlige, åbenbare eller massive krænkelser af menneskerettighederne.

- 1997:** Ashkan Panjeheighalehei (født 1981) kommer til Danmark med sin mor og søster, søger opholdstilladelse - og får afslag.
- 1999:** I april måned udvises Ashkan. Han forsøger to gange i løbet af foråret 1999 at flygte fra Sandholmlejren, men det mislykkes begge gange.
Den sidste uge overflyttes han til Vestre Fængsel . Hans udvisning bliver fastsat til den 28.04.2005 . Dagen før har han fået sit sidste afslag fra Flygtningenævnet. Umiddelbart inden udvisningen får han også afslag fra Indenrigsministeriet om humanitær opholdstilladelse. Ude i lufthavnen forsøger drengen selvmord på et toilet ved at skære sig i begge håndled. Han bliver kørt til skadestuen på Amager Hospital. I sygejournalen står der bl.a. at ”Patienten bør tilses af en psykiater, da det ikke kan udelukkes at der ligger psykisk sygdom til grund for selvmordsforsøget. Efter aftale ses patienten i psykiatrisk modtagelse, Kommunehospitalet. ”
(Ashkans mor og søster har endnu ikke fået opholdstilladelse og er gået under jorden)
Efter behandlingen køres Ashkan direkte tilbage til Kastrup Lufthavn, selvom lægerne tilsyneladende tror at han køres til den psykiatriske modtagelse.
- 1999 - 2001:** Ashkan bliver fængslet kort efter sin ankomst til Teheran. Han udsættes for omfattende tortur under fængslingen; han blev bl.a.hængt op i håndjern i et træ , hængt op i en snurrende vifte i mange timer i træk, og fik oversvømmet sin celle i flere timer ad gangen. Han forsøger at begå selvmord undervejs.
- 2000:** Ashkans mor og søster får humanitær opholdstilladelse i Danmark
- 2001:** Ashkan løslades fra fængslet mod kaution og må ikke opholde sig i større grupper end på 3-4 mennesker.
- 2002:** Oktober: Ashkan flygter 5-6 måneder efter løsladelsen til Grækenland via Tyrkiet. Ankommer til en interneringslejr på Rhodos i oktober 2002
November: Ashkans sag og skæbne vises i en DR dokumentarudsendelse i Søndagsmagasinet. Efter udsendelsen anmodes Flygtningenævnet om at genoptage sagen
December: Ashkans sag tages op i Folketinget. Bertel Haarder afviser at gribe ind
- 2003:** Marts: Ashkan ankommer til Danmark og genforenes med sin mor og søster efter fire år
April: Ashkan starter i behandling på RCT
September: Får endelig asyl i Danmark!
November: Dokumentar om Ashkans asylsag og behandlingsforløb vises på DR.
- 2005:** Ashkan får tilladelse til at føre erstatningssag mod Flygtningenævnet

FRA VORES HELT EGEN VERDEN

SOS mod Racisme: Minileksikon om indvandrere og flygtninge, 2006.

Fakta i den danske debat.

Jannie Hesselbjerg, Birgitte Olesen og Steen Eriksen har redigeret og opdateret SOS mod Racismes Minileksikon, som udkommer som indlæg i dette nummer af bladet.

Det har været et kæmpe arbejde, for næsten alting er ændret siden sidste udgave: Lovgivningen er ændret og strammet et utal af gange, og nye finurligheder og uhyrligheder er dukket op i hobetal. Råd og nævn er blevet nedlagt, det gælder også Nævnet for Etnisk Ligestilling og paraplyorganisationerne Indsam og POEM. Heldigvis er der også dukket nye foreninger og initiativer op. Samtidig er flere foreninger gået ind i Cyperspace med web-adresser m.v.

Minileksikonet udkommer i 2.000 eksemplarer, et eksemplar udsendes til landets gymnasieskoler, seminarier og en del andre skoler. Klassesæt á 25 stk (med mindre andet antal opgives), kan bestilles mod betaling af forsendelsesomkostninger kr 100, så længe oplag haves, girokort vedlægges ved udsendelsen.

Steen Eriksen stopper som redaktør af SOS mod Racisme

Igennem de sidste knap 10 år er dette blad blevet redigeret af Steen Eriksen, som i de sidste to år desuden har været kasserer, og i to år inden da formand for SOS mod Racisme. Steen har været med til at stifte Folkebevægelsen mod Fremmedhad, som i 1991 fusionerede med SOS Racisme og blev til den nuværende forening: SOS mod Racisme. Det er Steen, vi kan takke for, at vi har haft et blad og et ansigt udadtil. Steen var med til at forfatte SOS mod Racismes Minileksikon fra den allerførste gang, og siden til at ajourføre det. Han ønsker nu at fortsætte som menigt medlem.

Fra Landsrådets side vil vi takke Steen for hans store, flotte og utrættelige arbejde som redaktør i de mange år.

*Anne Nielsen,
formand for SOS mod Racisme.*

Ny redaktør af SOS mod Racisme

Vi byder velkommen til Karen Høi som ny redaktør af SOS mod Racisme fra næste nummer, og som medredaktør her.

MØDER i lokalafdelingerne

RANDERS

Offentligt møde på Underværket, på FN's dag mod racisme, d. 21. marts kl 19:

Flygtninge og integration - hvor svært kan det være?

Malene Grøndahl og Carsten Fenger-Grøn, forfattere til »Flygtningenes danmarkshistorie 1954-2004« Aarhus Universitetsforlag, 2004.

Forfatterne fortæller om erfaringerne med at modtage og integrere 120.000 flygtninge i Danmark de seneste 50 år. Hvad har vi lært, og hvordan bruger vi den viden i dag?

De to forfattere vil understrege det frivillige arbejdes store betydning og komme med deres bud på, hvordan integrationsindsatsen kan forbedres.

KØBENHAVN

Åbne medlemsmøder i Nørre Allés Medborgerhus:
8. marts kl. 19.
5. april kl. 19